

Kommunerne og amterne skal tage sig af en mængde udgifter, bl.a. til undervisning, sundhed, politi, retsvæsen og understøttelse. Det er i denne forbindelse foruroligende, at man aldrig nogen sinde vil kunne arbejde sig frem til de tal, som kort, nøjternt og præcist fortæller den danske befolkning, hvor meget de fremmede egentlig koster Danmark. Normalt er det jo sådan – vi har også brugt tid på det i dag, og vi kommer til at bruge megen tid på det fremover – at hver evig eneste gang, Folketinget vedtager finansloven, skal der naturligvis budgetteres for hver evig eneste krone, fordi folketingsmedlemmerne skal vide helt nøjagtigt, hvad staten bevilger penge til, og hvor store beløb det drejer sig om. Men når det drejer sig om de fremmede her i landet, kender vi overhovedet ikke udgifterne.

Der har for nylig været konstateret et eksempel; det har været berørt tidligere i dag, og nogen har hakket på Ekstra Bladet. Jeg synes, det er forkert at hakke af den årsag. Jeg mener, at også Ekstra Bladet har ret, ja, faktisk pligt til at komme med præcise oplysninger, som alle bagefter har bekræftet, både socialministeren og de sociale myndigheder i Maribo. Nu er det en enkelt familie, der har præget debatten; der er givetvis andre, men specielt den familie har oprørt sindene i den danske befolkning og efterfølgende fået politikerne til at udtale sig.

Når man yderligere betænker, at der på udlændingeområdet er tale om betragtelige tocifrede milliardbeløb, kan jeg altså ikke sige andet, end at tingenes tilstand er ganske uhyrlig. Hvis vi tænker tilbage på sidste finanslov, var regeringen jo næsten ved at vælte på grund af en i denne forbindelse pebernøddeudgift på 300 mio. kr. til uddannelsespladser. Det brugte man megen tid på at debattere, og man havde mange natlige møder for at få tingene sat på plads.

I modsætning til det store beløb, som gives til udlændingene, kunne dette lille beløb altså ophidse i en sådan grad, at regeringen på det nærmeste var blevet aflivet; det havde nu heller ikke gjort så meget, men det skete som sagt ikke. Når der derimod er tale om en årlig udgift, som er sammenlignelig med f.eks. en Øresundsbro eller 2-3 gange Danmarks forsvarsbudget – og det er den målestok, man skal se tingene i – bliver den end ikke diskuteret i forbindelse med finansloven. Det er direkte uanstændigt, vil jeg godt sige til statsministeren, og det kan på den baggrund ikke undre, at det kan være vanskeligt for regeringen at begrænse de offentlige udgifter.

I forgårs havde vi et samråd med socialministeren i Folketingets Socialudvalg på baggrund af denne konkrete sag, som har været berørt her i dag af ganske mange politikere på den ene eller den anden måde, og efterfølgende har statsministeren på et pressemøde udtalt, at nu skulle der også ske noget. Det er vores opfattelse i Dansk Folkeparti, at også statsministeren og statsministerens parti har været udsat for et meget massivt pres fra partiets bagland, fordi der må ske noget på dette område, og statsministeren kom da også med nogle udtalelser om, at nu ville man se, om man ikke skulle overveje et loft, og om ikke sagen skulle kulegraves.

Men da jeg i lighed med Venstres ordfører tidligere i dag er stærkt skeptisk over for, om statsministeren følger sagen op, skal jeg på Dansk Folkepartis vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Idet Folketinget konstaterer, at det er urimeligt og virker stødende, at en familie kan modtage mere end 630.000 kr. om året i offentlige ydelser, pålægger Folketinget regeringen at iværksætte en kulegravning af de nuværende muligheder for på samme tid at modtage forskellige typer af offentlig hjælp, herunder særligt undersøge mulighederne for at indføre et loft over offentlige ydelser.

Kulegravningen skal tilstilles Folketinget i begyndelsen af folketingsåret 1997-98.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«
(Dagsordensforslag nr. D 122).

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår herefter i forhandlingen.

Pia Kjærsgaard (DF):

Så er der hele indfødsretområdet, hvor Dansk Folkeparti konstant, når der tildeles statsborgerskab, forsøger at få en debat om tingene her i Folketingssalen og ikke bare bag Indfødsretsudvalgets lukkede døre.

Ekspeditionskontoret maler hvert evig eneste år som en grovkværn tusindvis af fremmede ind som danske statsborgere, og det er i den forbindelse ligegyldigt, om der er tale om kriminelle, om bistandsklienter, som aldrig har kunnet og aldrig vil kunne forsørge sig selv, eller om folk,